

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jerzy Skorupka (spr.)
Sędziowie:	SSA Wojciech Kociubiński SSA Stanisław Rączkowski
Protokolant:	Anna Turek

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marii Walkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2013 r.

sprawy **M. L. (1)**

oskarżonego z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

W. O. (1)

oskarżonego z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

S. W. (1)

oskarżonego z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W. A.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

J. C.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

P. K.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

M. T.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

Z. S.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

S. W. (2)

oskarżonego z art. 296 § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora wobec wszystkich oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 1 lutego 2013 r. sygn. akt III K 227/10

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonych M. L. (1), W. O. (1), S. W. (1), W. A., J. C., P. K., M. T., Z. S., S. W. (2);

II. stwierdza, że koszty postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. L. (1) oskarżony został o to, że:

I w okresie od 26 kwietnia do 30 października 2000 r. we W., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z W. O. (1), W. A., S. W. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A we W. nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu (...) S.A. we W. w dwóch uchwałach : z dnia 26 kwietnia 2000 r. i 30 października 2000 r. do nabycia i objęcia udziałów i akcji podmiotów : (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. a także zaciągnięcia w związku z tym zobowiązań o wartości przekraczającej 300.000 USD, a w tym:

- w uchwale z dnia 26 kwietnia 2000 r. upoważnił zarząd do: objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. w W. za kwotę 9.598.080,30 PLN, objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. w W. za kwotę stanowiącą równowartość 1.000.000 USD, udzielenia (...) sp. z o.o. pożyczki celowej w kwocie stanowiącej równowartość 500.000 USD,
- w uchwale z dnia 30 października 2000 r. upoważnił zarząd do udzielenia (...) sp. z o.o. w W. pożyczki na ogólnie obowiązujących zasadach do wysokości 8.950.080,30 PLN, celem objęcia akcji w podwyższonym kapitale zakładowym spółki (...), pomimo, że podjęcie opisanych decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. w W. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, jak też nie gwarantowały zwrotu udzielonych pożyczek, czym działał na szkodę spółki (...) S. A we W. wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 10.004.895,20 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

II w dniu 29 maja 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z W. O. (1), W. A., S. W. (1) i J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez udzielenie upoważnienia Zarządowi spółki do zakupu 14.238 udziałów w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. za łączną kwotę 350.000 USD pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało

niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, czym działał na szkodę sp. (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów, w kwocie 1 402 905 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585 § 1 ksh w zw. z art. 11 § 2 kk.

III. w dniach 17 i 20 stycznia 2000 r. we W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z W. O. (1), W. A., S. W. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A. nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu spółki do udzielenia (...) sp. z o.o. we W. dwóch pożyczek w łącznej kwocie 16.050.000 zł, pomimo, iż wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki, czym działał na szkodę spółki (...) S. A. wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 18.412.647,96 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

IV w dniu 11 stycznia 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z W. O. (1), W. A., S. W. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A. nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu wskazanej spółki do zawarcia z (...) sp. z o.o. we W. umowy przyrzeczenia sprzedaży na rzecz (...) S.A. 3.864 akcji imiennych (...) S.A. w W. o wartości nominalnej 100 zł każda, za kwotę łączną 1.554.800 zł pomimo, iż podjęcie takiej decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę sp. (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów w kwocie 1.554.800 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

W. O. (1) oskarżony został o to, że:

V w okresie od 26 kwietnia do 30 października 2000 r. we W., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), W. A., S. W. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A. we W. nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu (...) S.A. w dwóch uchwałach : z dnia 26 kwietnia 2000 r. i 30 października 2000 r. do nabycia i objęcia udziałów i akcji podmiotów: (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. a także zaciągnięcia w związku z tym zobowiązań o wartości przekraczającej 300.000 USD, a w tym:

- w uchwale z dnia 26 kwietnia 2000 r. upoważnił zarząd do: objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. w W., za kwotę 9.598.080,30 PLN, objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. w W. za kwotę stanowiącą równowartość 1.000.000 USD, udzielenia (...) sp. z o.o. pożyczki celowej w kwocie stanowiącej równowartość 500.000 USD,
- w uchwale z dnia 30 października 2000 r. upoważnił zarząd do udzielenia (...) sp. z o.o. pożyczki na ogólnie obowiązujących zasadach do wysokości 8.950.080,30 PLN, celem objęcia akcji w podwyższonym kapitale zakładowym sp. (...), pomimo, że podjęcie opisanych decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, jak też nie gwarantowały zwrotu udzielonych pożyczek, czym działał na szkodę sp. (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 10.004.895,20 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk,

VI. dniu 29 maja 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), W. A., S. W. (1) i J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A. nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez udzielenie upoważnienia Zarządowi spółki do zakupu 14.238 udziałów w (...) sp. z o.o. za łączną kwotę 350.000 USD pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści

z zaangażowania środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, czym działał na szkodę sp. (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów, w kwocie 1.402.905 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585 § 1 ksh w zw. z art. 11 § 2 kk,

VII. w dniach 17 i 20 stycznia 2000 r. we W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), W. A., S. W. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A. nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu spółki do udzielenia (...) sp. z o.o. we W. dwóch pożyczek w łącznej kwocie 16.050.000 zł, pomimo, iż wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki, czym działał na szkodę sp. (...) S. A. wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 18.412.647,96 zł tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

VIII. w dniu 11 stycznia 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), W. A., S. W. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu wskazanej spółki do zawarcia z (...) sp. z o.o. umowy przyrzeczenia sprzedaży na rzecz (...) S.A. 3.864 akcji imiennych (...) S.A. o wartości nominalnej 100 zł każda, za kwotę łączną 1 554.800 zł pomimo, iż podjęcie takiej decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę sp. (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów w kwocie 1.554.800 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

S. W. (1) oskarżony został o to, że:

IX. w okresie od 26 kwietnia do 30 października 2000 r. we W., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), W. A., W. O. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A we W. nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu (...) S.A. w dwóch uchwałach: z dnia 26 kwietnia 2000 r. i 30 października 2000 r. do nabycia i objęcia udziałów i akcji podmiotów: (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. a także zaciągnięcia w związku z tym zobowiązań o wartości przekraczającej 300.000 USD, a w tym:

- w uchwale z dnia 26 kwietnia 2000 r. upoważnił zarząd do: objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. za kwotę 9.598.080,30 PLN, objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. za kwotę stanowiącą równowartość 1.000.000 USD, udzielenia (...) sp. z o.o. pożyczki celowej w kwocie stanowiącej równowartość 500.000 USD,
- w uchwale z dnia 30 października 2000 r. upoważnił zarząd do udzielenia (...) sp. z o.o. pożyczki na ogólnie obowiązujących zasadach do wysokości 8.950.080,30 PLN, celem objęcia akcji w podwyższonym kapitale zakładowym sp. (...), pomimo, że podjęcie opisanych decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, jak też nie gwarantowały zwrotu udzielonych pożyczek, czym działał na szkodę spółki (...) S. A. wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 10.004.895,20 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

X. w dniu 29 maja 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), W. A., W. O. (1) i J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez udzielenie upoważnienia Zarządowi spółki do zakupu 14.238 udziałów w (...) sp. z o.o. za łączną kwotę 350.000 USD pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, czym działał na szkodę sp. (...)

S.A wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów, w kwocie 1.402.905 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585 § 1 ksh w zw. z art. 11 § 2 kk,

XI. w dniach 17 i 20 stycznia 2000 r. we W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), W. A., W. O. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu spółki do udzielenia (...) sp. z o.o. we W. dwóch pożyczek w łącznej kwocie 16.050.000 zł, pomimo, iż wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki, czym działał na szkodę sp. (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 18.412.647, 96 zł tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

XII. w dniu 11 stycznia 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), W. A., W. O. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu wskazanej spółki do zawarcia z (...) sp. z o.o. umowy przyrzeczenia sprzedaży na rzecz (...) S.A. 3.864 akcji imiennych (...) S.A. o wartości nominalnej 100 zł każda, za kwotę łączną 1.554.800 zł pomimo, iż podjęcie takiej decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę sp. (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów w kwocie 1.554.800 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

W. A. oskarżony został o to, że:

XIII. w okresie od 26 kwietnia do 30 października 2000 r. we W., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), S. W. (1), W. O. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A we W. nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu (...) S.A. w dwóch uchwałach: z dnia 26 kwietnia 2000 r. i 30 października 2000 r. do nabycia i objęcia udziałów i akcji podmiotów: (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. a także zaciągnięcia w związku z tym zobowiązań o wartości przekraczającej 300.000 USD, a w tym:

- w uchwale z dnia 26 kwietnia 2000 r. upoważnił zarząd do: objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. za kwotę 9.598.080,30 PLN, objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. za kwotę stanowiącą równowartość 1.000.000 USD, udzielenia (...) sp. z o.o. pożyczki celowej w kwocie stanowiącej równowartość 500.000 USD,
- w uchwale z dnia 30 października 2000 r. upoważnił zarząd do udzielenia (...) sp. z o.o. pożyczki na ogólnie obowiązujących zasadach do wysokości 8.950.080,30 PLN, celem objęcia akcji w podwyższonym kapitale zakładowym sp. (...), pomimo, że podjęcie opisanych decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, jak też nie gwarantowały zwrotu udzielonych pożyczek, czym działał na szkodę sp. (...) S. A wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 10.004.895,20 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk,

XIV. w dniu 29 maja 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), S. W. (1), W. O. (1) i J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez udzielenie upoważnienia Zarządowi spółki do zakupu 14.238 udziałów w (...) sp. z o.o. za łączną kwotę 350.000 USD pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, czym działał na szkodę sp. (...)

S.A wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów, w kwocie 1.402.905 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585 § 1 ksh w zw. z art. 11 § 2 kk,

XV. w dniach 17 i 20 stycznia 2000 r. we W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), S. W. (1), W. O. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu spółki do udzielenia (...) sp. z o.o. dwóch pożyczek w łącznej kwocie 16.050.000 zł, pomimo, iż wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki, czym działał na szkodę spółki (...) S. A wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 18.412.647, 96 zł tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

XVI. w dniu 11 stycznia 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), S. W. (1), W. O. (1), J. C., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu wskazanej spółki do zawarcia z (...) sp. z o.o. umowy przyrzeczenia sprzedaży na rzecz (...) S.A. 3.864 akcji imiennych (...) S.A. o wartości nominalnej 100 zł każda, za kwotę łączną 1 554.800 zł pomimo, iż podjęcie takiej decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę sp. (...) S.A wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów w kwocie 1 554 800 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

J. C. oskarżony został o to, że:

XVII. w okresie od 26 kwietnia do 30 października 2000 r. we W., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), S. W. (1), W. O. (1), W. A., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A we W. nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu (...) S.A. w dwóch uchwałach: z dnia 26 kwietnia 2000 r. i 30 października 2000 r. do nabycia i objęcia udziałów i akcji podmiotów: (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. a także zaciągnięcia w związku z tym zobowiązań o wartości przekraczającej 300.000 USD, a w tym:

- w uchwale z dnia 26 kwietnia 2000 r. upoważnił zarząd do: objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. za kwotę 9.598.80,30 PLN, objęcia przez (...) S.A. 25% +1 udziałów/akcji w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. za kwotę stanowiącą równowartość 1.000.000 USD, udzielenia (...) sp. z o.o. pożyczki celowej w kwocie stanowiącej równowartość 500.000 USD,
- w uchwale z dnia 30 października 2000 r. upoważnił zarząd do udzielenia (...) sp. z o.o. pożyczki na ogólnie obowiązujących zasadach do wysokości 8.950.080,30 PLN, celem objęcia akcji w podwyższonym kapitale zakładowym sp. (...), pomimo, że podjęcie opisanych decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. i (...) spółka z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, jak też nie gwarantowały zwrotu udzielonych pożyczek, czym działał na szkodę sp. (...) S. A. wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 10.004.895,20 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk,

XVIII. w dniu 29 maja 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), S. W. (1), W. O. (1) i W. A., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez udzielenie upoważnienia Zarządowi spółki do zakupu 14.238 udziałów w (...) sp. z o.o. za łączną kwotę 350.000 USD pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów, czym działał na szkodę spółki

(...) S.A wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów, w kwocie 1.402.905 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585 § 1 ksh w zw. z art. 11 § 2 kk,

XIX w dniach 17 i 20 stycznia 2000 roku we W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), S. W. (1), W. O. (1), W. A., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu spółki do udzielenia (...) sp. z o.o. dwóch pożyczek w łącznej kwocie 16.050.000 zł, pomimo, iż wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki, czym działał na szkodę sp. (...) S. A wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 18.412.647, 96 zł tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

XX. w dniu 11 stycznia 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. (1), S. W. (1), W. O. (1), W. A., będąc członkiem Rady Nadzorczej (...) S.A nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku nadzoru nad funkcjonowaniem spółki i nadużył swoich uprawnień poprzez upoważnienie Zarządu wskazanej spółki do zawarcia z (...) sp. z o.o. umowy przyrzeczenia sprzedaży na rzecz (...) S.A. 3.864 akcji imiennych (...) S.A. o wartości nominalnej 100 zł każda, za kwotę łączną 1.554.800 zł pomimo, iż podjęcie takiej decyzji inwestycyjnych nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę sp. (...) S.A wyrządzając jej szkodę majątkową wielkich rozmiarów w kwocie 1 554 800 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

P. K. oskarżony został o to, że:

XXI. w okresie od 27 lipca 2000 r. do 31 maja 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. S., pełniąc funkcję członka zarządu (...) S.A. we W., nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku i nadużył swoich uprawnień, w ten sposób, iż złożył szereg oświadczeń woli, rozporządzając mieniem reprezentowanej przez siebie spółki w związku inwestycją związaną z przejściem podmiotów (...) sp. z o.o. i (...) spółka z o.o. pomimo, iż podjęcie takich decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. i (...) spółka z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, zwrotu udzielonych pożyczek oraz nie uzasadniały przyjętej i opłaconej przez (...) S.A. ceny udziałów obu spółek, w wyniku czego wyrządził w mieniu (...) S.A. szkodę wielkich rozmiarów w łącznej kwocie nie mniejszej niż 5.731.605 zł, a w tym:

- w okresie od 27 lipca 2000 roku do 20 grudnia 2000 r., działając czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu ze Z. S., jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenia woli o udzieleniu (...) S.A. czterech pożyczek w kwocie łącznej 3.000.000 zł pomimo, iż wyniki ekonomiczne pożyczkobiorcy nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki czym działał na szkodę sp. (...) S.A.,
- w dniu 23 lutego 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. S., jako członek zarządu (...) S.A., złożył w imieniu spółki oświadczenie woli o objęciu 6.448 akcji w podwyższonym kapitale akcyjnym (...) S.A. o wartości nominalnej po 100 złotych każdy, za cenę łącznie 4.328.700 zł pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, oraz nie uzasadniały przyjętej ceny emisyjnej akcji czym działał na szkodę sp. (...) S.A wyrządzając jej szkodę majątkową w kwocie 4.328.700 zł,
- w dniu 31 maja 2001 r. we W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu ze Z. S., jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenie woli o nabyciu od B. B. i B. P. 14.238 udziałów w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. o wartości nominalnej 100 zł za łączną kwotę 1.402.905 zł, pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę sp. (...) S.A wyrządzając jej

szkodę majątkową w kwocie 1 402 905 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585 § 1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

XXII. w dniu 11 stycznia 2001 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. S. jako członek zarządu (...) S.A. nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku i nadużył swoich uprawnień składając w imieniu spółki oświadczenie woli o przyrzeczeniu zakupu od (...) spółka z o.o. (...) akcji (...) S.A. o wartości nominalnej 100 zł każda, za kwotę 1 554 800 zł pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę spółki (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 1 554,800 zł, tj. o czyn z art. 296 §1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk.

M. T. oskarżony został o to, że:

XXIII. w okresie od 9 maja 2000 roku do 11 maja 2000 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, pełniąc funkcję członka zarządu (...) S.A., nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku i nadużył swoich uprawnień, w ten sposób, iż złożył szereg oświadczeń woli, rozporządzając mieniem reprezentowanej przez siebie spółki w związku inwestycją związaną z przejęciem podmiotów (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. pomimo, iż podjęcie takich decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. i (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, zwrotu udzielonych pożyczek oraz nie uzasadniały przyjętej i opłaconej przez (...) S.A. ceny udziałów obu spółek, w wyniku czego wyrządził w mieniu (...) S.A. szkodę wielkich rozmiarów w łącznej kwocie nie mniejszej niż 11.404.600,20 zł, a w tym:

- w dniu 9 maja 2000 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. S., jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenie woli o przystąpieniu (...) S.A. do (...) spółka z o.o. i objęciu 6 448 udziałów po 100 złotych każdy pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę spółki (...) S. A wyrządzając jej szkodę majątkową w kwocie 644 800 zł,
- w dniu 11 maja 2000 roku we W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu ze Z. S., jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenia woli o nabyciu od B. B. i B. P. (...) udziałów w kapitale zakładowym (...) spółka z o.o. o wartości nominalnej 100 zł za łączną kwotę 2.246.600 zł, pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) spółka z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę spółki (...) S. A wyrządzając jej szkodę majątkową w kwocie 2 246 600 zł,
- w dniu 11 maja 2000 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. S. jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenie woli o udzieleniu (...) sp. z o.o. pożyczki w kwocie 500.000 USD pomimo, iż wyniki ekonomiczne (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki czym działał na szkodę spółki (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową w kwocie 2 476 060,95 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585 § 1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

XXIV. w dniach 17 i 25 stycznia 2000 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. S. jako członek zarządu (...) S.A. nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku i nadużył swoich uprawnień składając w imieniu spółki oświadczenie woli o udzieleniu dla (...) spółka z o.o. dwóch pożyczek w łącznej kwocie 16.050.000 zł pomimo, iż wyniki ekonomiczne (...) spółka z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki, czym działał na szkodę spółki (...) S.A. wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 18.412.647,96 zł tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

Z. S. oskarżony został o to, że:

XXV. w okresie od 9 maja 2000 roku do 1 sierpnia 2001 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, pełniąc funkcję członka zarządu (...) S.A. nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku i nadużył swoich uprawnień, w ten sposób, iż złożył szereg oświadczeń woli, rozporządzając mieniem reprezentowanej przez siebie spółki w związku inwestycją związaną z przejęciem podmiotów (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. pomimo, iż podjęcie takich decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. i (...) sp. z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, zwrotu udzielonych pożyczek oraz nie uzasadniały przyjętej i opłaconej przez (...) S.A. ceny udziałów obu spółek, w wyniku czego wyrządził w mieniu (...) S.A. szkodę wielkich rozmiarów w łącznej kwocie nie mniejszej niż 11.404.600,20 zł, a w tym :

- w dniu 9 maja 2000 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. T., jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenie woli o przystąpieniu (...) S.A. do (...) spółka z o.o. i objęciu 6 448 udziałów po 100 złotych każdy pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę spółki (...) S. A wyrządzając jej szkodę majątkową w kwocie 644 800 zł,
- w dniu 11 maja 2000 roku we W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z M. T., jako członek zarządu (...) S.A. we W. złożył w imieniu spółki oświadczenia woli o nabyciu od B. B. i B. P. (...) udziałów w kapitale zakładowym (...) spółka z o.o. o wartości nominalnej 100 zł za łączną kwotę 2.246.600 zł, pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) spółka z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę spółki (...) S. A wyrządzając jej szkodę majątkową w kwocie 2 246 600 zł,
- w dniu 11 maja 2000 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. T. jako członek zarządu (...) S.A., złożył w imieniu spółki oświadczenie woli o udzieleniu (...) spółka z o.o. pożyczki w kwocie 500.000 USD pomimo, iż wyniki ekonomiczne (...) spółka z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki czym działał na szkodę spółki (...) S.A wyrządzając jej szkodę majątkową w kwocie 2.476.060,95 zł,
- w okresie od 27 lipca 2000 roku do 20 grudnia 2000 roku, działając czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z P. K., jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenia woli o udzieleniu (...) S.A. czterech pożyczek w kwocie łącznej 3.000.000 zł pomimo, iż wyniki ekonomiczne pożyczkobiorcy nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki czym działał na szkodę spółki (...) S.A.,
- w dniu 23 lutego 2001 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z P. K., jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenie woli o objęciu 6 448 akcji w podwyższonym kapitale akcyjnym (...) S.A. o wartości nominalnej po 100 złotych każdy, za cenę łącznie 4.328.700 zł pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, oraz nie uzasadniały przyjętej ceny emisyjnej akcji czym działał na szkodę spółki (...) S.A wyrządzając jej szkodę majątkową w kwocie 4 328 700 zł,
- w dniu 31 maja 2001 roku we W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu ze P. K., jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenie woli o nabyciu od B. B. i B. P. 14.238 udziałów w kapitale zakładowym (...) spółka z o.o. o wartości nominalnej 100 zł za łączną kwotę 1.402.905 zł, pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) spółka z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę spółki (...) S.A wyrządzając jej szkodę majątkową w kwocie 1 402 905 zł,

- w dniu 1 sierpnia 2001 roku działając wspólnie i w porozumieniu ze S. W. (2), jako członek zarządu (...) S.A. złożył w imieniu spółki oświadczenie woli o udzieleniu (...) S.A. pożyczki w kwocie 200 000 zł pomimo, iż wyniki ekonomiczne pożyczkobiorcy nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki czym działał na szkodę spółki (...) S.A wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie 305 534,25 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art. 585 § 1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

XXVI. w dniach 17 i 25 stycznia 2000 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. T. jako członek zarządu (...) S.A. nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku i nadużył swoich uprawnień składając w imieniu spółki oświadczenie woli o udzieleniu dla (...) spółka z o.o. dwóch pożyczek w łącznej kwocie 16 050 000 zł pomimo, iż wyniki ekonomiczne (...) spółka z o.o. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki, czym działał na szkodę spółki (...) S.A wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 18 412 647,96 zł tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk i art 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

XXVII. w dniu 11 stycznia 2001 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. jako członek zarządu (...) S.A. nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku i nadużył swoich uprawnień składając w imieniu spółki oświadczenie woli o przyrzeczeniu zakupu od (...) spółka z o.o. (...) akcji (...) S.A. o wartości nominalnej 100 zł każda, za kwotę 1 554.800 zł pomimo, że podjęcie takiej decyzji nie poprzedzone zostało niezbędnymi badaniami i analizami przedinwestycyjnymi, a wyniki ekonomiczne (...) S.A. nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania środków finansowych, oraz nie uzasadniały przyjętej ceny udziałów czym działał na szkodę spółki (...) S.A wyrządzając jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 1 554,800 zł, tj. o czyn z art. 296 §1 i 3 kk i art. 585§1 ksh w zw. z art. 11§2 kk.

S. W. (2) oskarżony został o to, że:

XXVIII. w dniu 1 sierpnia 2001 roku działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. S., jako członek zarządu (...) S.A. nadużył swoich uprawnień składając w imieniu spółki oświadczenie woli o udzieleniu (...) S.A. pożyczki w kwocie 200.000 zł, pomimo, iż wyniki ekonomiczne pożyczkobiorcy nie gwarantowały uzyskania korzyści z zaangażowania wskazanych środków finansowych, jak też zwrotu pożyczki, czym działał na szkodę spółki (...) S.A wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie 305.534, 25 zł, tj. o czyn z art. 296§1 kk. i art. 585§1 ksh w zw. z art.11§2kk.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 1 lutego 2013 r., III K 227/10 uniewinnił oskarżonych M. L. (1), W. O. (1), S. W. (1), W. A., J. C., P. K., M. T., Z. S. i S. W. (2) od popełnienia zarzucanych im czynów.

Apelację od wyroku złożył oskarżyciel publiczny, zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść wszystkich oskarżonych i zarzucając wyrokowi:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym uznaniu przez sąd I instancji, że zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na przypisanie oskarżonym popełnienia zarzucanych im czynów, podczas gdy właściwa ocena dowodów, przeprowadzona z uwzględnieniem prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, prowadzi do wniosku przeciwnego,
2. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 i 7 KPK, polegającą na niedostatecznym rozważeniu wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonych, poprzez wadliwą i jednostronną ocenę przeprowadzonych dowodów i oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego, to jest wyjaśnieniach oskarżonych, przy jednoczesnym odrzuceniu lub nieuwzględnieniu pozostałych dowodów dla oskarżonych niekorzystnych, a zwłaszcza opinii biegłych powołanych w sprawie, dokumentacji sp. (...) i wynikającą stąd dowolną ocenę dowodów, skutkującą uniewinnieniem oskarżonych od zarzucanych im czynów,

3. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 201 i 167 KPK, polegającą na pominięciu wskazań wiedzy specjalistycznej i w sytuacji uznania opinii wydanych przez biegłych za niepełne, zaniechanie uzyskania opinii pełnych, poprzez ich uzupełnienie bądź powołanie nowych biegłych,

4. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 366§1 i 167 KPK poprzez zaniechanie wezwania na rozprawę świadka M. O. – przedstawiciela podmiotu gospodarczego, który przejął domenę (...).

Podnosząc wymienione zarzuty, skarżący wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

1. Apelacja jest niezasadna. Sąd pierwszej instancji nie obraził żadnego z powołanych przepisów postępowania. W sposób swobodny ocenił wszystkie przeprowadzone i ujawnione na rozprawie dowody, uwzględniając zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, a przy tym, nie faworyzując żadnego dowodu. W efekcie, sąd a quo, dokonał ustaleń faktycznych zgodnych z rzeczywistością.

Osią przewodnią apelacji jest zarzut, że sąd meriti uznając wszystkie opinie biegłych za niepełne, nie wezwał biegłych lub nie powołał innych, przez co obraził przepis art. 201 KPK. Naruszenie wymienionego przepisu spowodowało wyeliminowanie z procesu dowodów z opinii biegłych, a przez to dokonanie ustaleń faktycznych tylko na podstawie wyjaśnień oskarżonych i dowodów dla nich korzystnych, czym obrażono przepis art. 4 KPK. W konsekwencji tych naruszeń prawa, sąd dokonał błędnych ustaleń faktycznych.

W apelacji zawarto stwierdzenie, że sąd arbitralnie uznał wszystkie opinie za niepełne. Na rozprawie wysłuchano jedynie biegłego E. W., rezygnując z wysłuchania pozostałych, a tym samym, nie dążąc do uzupełnienia ich opinii. Poza tym, żaden z biegłych nie wniósł zastrzeżeń do kompletności (zupełności) dokumentacji niezbędnej do wydania opinii, w zakresie określonym kolejnymi postanowieniami o ich powołaniu. W przedłożonych opiniach biegli odpowiedzieli na wszystkie pytania, nie zgłaszając potrzeby uzupełnienia materiału dowodowego, z wyjątkiem biegłego E. W., którego sugestia w tym zakresie została uwzględniona. Biegli dysponowali praktycznie tym samym materiałem dowodowym. Jedyną różnicę stanowiły wyjaśnienia oskarżonych i inny materiał dowodowy uzyskany w trakcie rozprawy, do którego ustosunkował się jednak biegły E. W.. Niezrozumiałe jest więc stwierdzenie sądu, że biegli opiniując w różnych fazach procesu dysponowali niekompletnym materiałem dowodowym. Odnośnie do akcentowanego przez sąd pominięcia przez biegłych wyceny portalu (...), sąd nie zauważył, że zarzuty aktu oskarżenia dotyczą nabywania bezwartościowych udziałów i akcji spółek (...), a w opiniach biegłych znalazły się wyceny tych walorów. Według apelacji, ocenę sądu należy uznać za błędną, noszącą cechy dowolności. Sąd, dyskredytując opinie biegłych, odstępując od powołania kolejnego biegłego lub biegłych, rażąco naruszył art. 7, 201, 167 i 366§1 KPK. Sąd powinien bowiem, stosownie do art. 201 KPK wezwać na rozprawę wszystkich biegłych – czego nie uczynił – albo powołać nowego biegłego lub biegłych. W konsekwencji, sąd „przyjął” jedynie okoliczności wynikające z wyjaśnień oskarżonych, które ocenił w sposób wybiórczy, bez powiązania ich z opiniami biegłych i dokumentacją pokrzywdzonej spółki (...). Tymczasem ustalenia sądu powinny być dokonywane przy wykorzystaniu wiedzy specjalistycznej i opinii biegłych.

Odnosząc się do wymienionych zarzutów stwierdzić należy, że rację ma skarżący o tyle, że sąd a quo błędnie uznał opinie biegłych za niepełne. W orzecznictwie sądowym ugruntowany jest pogląd, że opinia jest niepełna przede wszystkim wtedy, gdy nie zawiera odpowiedzi na wszystkie pytania sformułowane w postanowieniu o powołaniu dowodu z opinii biegłego (art. 194 KPK – Zob. wyr. SN z 7.10.2009 r., III KK 122/09, Lex nr 532391; wyr. SA w Krakowie z 18.02.2009 r., II AKa 1/09, KZS 2009/3/31; post. SN z 26.06.2008 r., V KK 206/08, OSNwSK 2008/1/1350, post. SN z 26.03.2008 r., II KK 19/08, Lex nr 406869) albo w postanowieniu uzupełniającym (art. 198§3 KPK). Opinia może być uznana za niepełną także wtedy, gdy nie zawiera kompletnego sprawozdania z przeprowadzonych przez biegłych badań. Orzecznictwo SN wskazuje, że opinia jest niepełna, jeśli: pomija dowody (wyr. SN z 9.5.1988 r., II KR 96/88, OSNKW 1988, Nr 9-10, poz. 72; wyr. SN z 24.1.1986 r., IV KR 355/85, OSNPG

1987, Nr 3, poz. 37) lub opiera się na niewystarczającym materiale dowodowym (wyr. SN z 8.8.1980 r., IV KR 152/80, OSNPG 1981, Nr 2, poz. 27; wyr. SN z 8.6.1988 r., V KRN 59/88, OSNPG 1989, Nr 1, poz. 15; wyr. SN z 8.1.2002 r., IV KKN 646/97, niepubl.), nie zawiera uzasadnienia odrzucenia wyników badań pomocniczych (wyr. SN z 6.9.1979 r., Rw 198/79, OSNKG 1980, Nr 1-2, poz. 9), a także pomija niezbędne wyniki badawcze (wyr. SN z 12.5.1988 r., II KR 92/88, OSNPG 1989, Nr 2, poz. 35), zawiera tylko konkluzję, bez wskazania przesłanek, które do niej doprowadziły (wyr. SN z 12.3.1979 r., I KR 27/79, OSNPG 1979, Nr 10, poz. 138; wyr. SN z 30.9.1982 r., I KR 228/82, OSNPG 1983, Nr 4, poz. 47; wyr. SN z 13.10.1998 r., II KKN 225/99, OSPriP 1999, Nr 3, poz. 13), nie zawiera odpowiedzi na postawione pytania bądź pomija niezbędne dowody lub czynności badawcze, co ma wpływ na końcowe wnioski (post. SN z 29.10.2003 r., WK 17/03, Legalis; wyr. SN z 3.7.2007 r., II KK 321/06, KZS 2007, Nr 12, poz. 28; post. SN z 26.6.2008 r., IV KK 206/08, Biul SN 2008, Nr 10, poz. 26; wyr. SA w Krakowie z 18.2.2009 r., II AKa 1/09, KZS 2009, Nr 3, poz. 31).

W rozpoznawanej sprawie, sąd meriti nie uczynił biegłym zarzutu, że nie udzielili odpowiedzi na wszystkie pytania postawione im w postanowieniach o powołaniu biegłego, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych oraz udostępnionym im materiałem dowodowym mogli oraz powinni udzielić odpowiedzi, a także zarzutu, że biegli pominieli dowody mające znaczenie dla opracowania opinii. Sąd a quo nie zakwestionował też jasności opinii i precyzji przedstawionych w nich wniosków. W końcu, nie został podniesiony przez sąd zarzut, że wnioski opinii są nielogiczne albo nie znajdują oparcia w przeprowadzonych przez biegłych badaniach. Innymi słowy, sąd a quo nie zakwestionował opinii biegłych z tego powodu, że są one niepełne, niejasne bądź wewnętrznie sprzeczne, ale zasadniczo z tego powodu, że zostały wydane na podstawie niepełnej dokumentacji księgowej. Biegli nie dysponowali bowiem źródłową dokumentacją działalności spółek (...), zaś opinia biegłego A. S. jest tym bardziej niepełna, że została sporządzona na początku postępowania.

Powyzsze okoliczność nie mogą jednak stanowić podstawy do uznania opinii za niepełne tym bardziej, że obiektywnie rzecz biorąc, nie było możliwości zabezpieczenia kompletnej dokumentacji spółek (...), co zresztą kilkakrotnie stwierdza sąd meriti w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Zatem wymaganie, aby opinie zostały oparte na kompletnej (zupełnej) dokumentacji wymienionych spółek nie znajduje uzasadnienia faktycznego oraz prawnego. Jeżeli określone dokumenty już nie istnieją, niedorzeczne jest stawianie zarzutu, że nie zostały one uwzględnione w opiniach. Pozbawione racji jest także uznanie opinii biegłego A. S. za niepełną z tego jedynie powodu, że została sporządzona na początku postępowania w sprawie.

Stanowisko sądu I instancji o uznaniu opinii biegłych za niepełne z przedstawionych wyżej powodów, nie znajduje też oparcia w art. 193, 198, 200 i 201 KPK. Przepisy Rozdziału 22 Kodeksu postępowania karnego dotyczące biegłych, tłumaczy i specjalistów nie zawierają wymogu oparcia opinii na kompletnej dokumentacji. Wymienione przepisy określają cel, dla realizacji którego należy zasięgnąć opinii biegłego, w postaci stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz wymogi, które opinia powinna spełniać, w postaci pełności, jasności, braku wewnętrznej sprzeczności. Oczekiwanie, że opinia ma być sporządzona na podstawie kompletnej dokumentacji źródłowej jest zresztą niezasadne i nieracjonalne. Wystarczyłoby bowiem ukrycie części dokumentów przez kogokolwiek, aby uniemożliwić sporządzenie i przedstawienie opinii przez biegłego.

Ponadto należy stwierdzić, że skoro sąd pierwszej instancji uznał opinie biegłych za niepełne, to powinien zarządzić ich uzupełnienie. Zdezawuowanie tych dowodów bez próby uzupełnienia opinii biegłych stanowi wszak rażące naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 201 oraz art. 167 KPK, nakazujących przeprowadzenie dowodów także z urzędu (Zob. wyr. SN z 18.2.2004 r., II KK 187/03, R-OSNKG 2004, poz. 328; wyr. SN z 7.10.2009 r., III KK 122/09, Lex numer 532391). Jeżeli bowiem zachodziła konieczność wyjaśnienia kwestii rzekomo objętych dokumentami, którymi biegli nie dysponowali, rzeczą sądu jest dokonanie - stosownie do dyrektywy wyrażonej w art. 2§2 KPK - prawdziwych ustaleń faktycznych w tej (tych) kwestii (kwestiach), za pomocą złożenia przez biegłych opinii ustnej albo pisemnej opinii uzupełniającej bądź za pomocą innych środków dowodowych. Tego zaś obowiązku Sąd Okręgowy we Wrocławiu dopełnił, wysłuchując biegłego E. W. na pięciu terminach rozprawy głównej i przyjmując od niego ustną

uzupełniająca opinię, a także ustalając fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy na podstawie oceny innych dowodów przeprowadzonych w sprawie.

Podsumowując tę część rozważań należy stwierdzić, że sąd a quo błędnie uznał opinie biegłych B. M., A. S. i E. W. za niepełne. Wbrew stanowisku sądu meriti, opinie wymienionych biegłych są pełne. Zawierają bowiem odpowiedzi na wszystkie pytania sformułowane w postanowieniach o powołaniu biegłego oraz w postanowieniu o uzyskaniu opinii uzupełniającej. Wymienione opinie nie pomijają żadnych dowodów, a przeciwnie opierają się na pełnym (na danym etapie postępowania) materiale dowodowym. Nie są też dotknięte takim brakiem, że zawierają jedynie konkluzję. Przeciwnie, wskazują na zastosowane metody badawcze i przesłanki, które doprowadziły do końcowych wniosków. Wnioski opinii są też należycie i dostatecznie uzasadnione. Mając to na względzie, należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy nie obraził przepisu art. 201 i 167 KPK. Wobec tego, że opinie wszystkich biegłych są pełne, jasne i niesprzeczne wewnątrznie oraz nie występowała sprzeczność między tymi opiniami, nie wystąpiła konieczność powołania innych biegłych. Stosowny zarzut apelacji oskarżyciela publicznego uznać należy zatem za niezasadny.

2. Uznanie opinii biegłych za niepełne, powinno pociągać za sobą ich dyskredytację jako dowodów, a tym samym brak możliwości traktowania ich jako podstawy czynionych ustaleń faktycznych. Tymczasem, Sąd Okręgowy we Wrocławiu postąpił w odmienny sposób. Mianowicie, opinie biegłych zostały ocenione przez sąd w taki sam sposób, jak inne dowody przeprowadzone na rozprawie. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, sąd meriti wyraźnie stwierdził, że „wszystkie opinie były [...] istotnym, materiałem dowodowym na okoliczność powstania sp. (...) i jej działalności w okresie objętym zarzutami aktu oskarżenia, powiązania ze spółkami zależnymi: (...), (...) i (...). Opinie pozwoliły na uporządkowanie i usystematyzowanie informacji uzyskanych z innych źródeł dowodowych, w zakresie zmian osobowych i kapitałowych w tych spółkach oraz, co do podejmowanych przez organy tych spółek decyzji inwestycyjnych, opisanych w akcie oskarżenia”. Stanowisko sądu znajduje potwierdzenie w wielokrotnym wskazywaniu na opinie biegłych jako podstawę ustalania faktów i okoliczności sprawy (Zob. s. 1, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 15, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 28, 30 uzasadnienia wyroku).

Należy przy tym podkreślić, że opinia biegłego, jak każdy inny dowód podlega swobodnej ocenie organu procesowego, zgodnie z wymogami określonymi w art. 7 KPK. Ocena ta dotyczyć może każdego aspektu wydanej opinii, co oznacza, że nie musi się ograniczać wyłącznie do analizy logicznej poprawności wnioskowania biegłych, lecz także powinna dotyczyć merytorycznej prawidłowości zastosowanych w niej twierdzeń.

W niniejszej sprawie, wszystkie opinie biegłych sąd poddał swobodnej ocenie. Oceniając wymienione środki dowodowe, sąd uznał je za wiarygodne w zakresie dotyczącym powstania sp. (...) i jej działalności oraz powiązań tej spółki ze spółkami zależnymi: (...), (...) i (...), w zakresie dotyczącym zachodzących w tych spółkach zmian osobowych i kapitałowych oraz podejmowanych przez organy tych spółek decyzji gospodarczych opisanych w akcie oskarżenia. Natomiast, w zakresie wniosków, na podstawie których prokurator przedstawił zarzuty aktu oskarżenia, sąd a quo uznał opinie biegłych za niewiarygodne, uzasadniając to tym, że „opinie nie uwzględniają sytuacji makroekonomicznej i zachowania firm konkurencyjnych wobec sp. (...) w momencie podejmowania decyzji oraz nie różnicują w czasie, tj. nie uwzględniają zmian zachodzących w sytuacji makroekonomicznej w latach 2000-2001, przy realizacji przez sp. (...) umów inwestycyjnych”. „Biegli oceniając decyzje podejmowane przez oskarżonych, nie różnicowali ich oceny z uwagi na czas (termin) ich podejmowania (od kwietnia 2000 r. do 1 sierpnia 2001 r.), a tym samym nie uwzględnili sytuacji makroekonomicznej zmieniającej się w kolejnych miesiącach oraz zmieniających się nastrojów inwestorów”. Sąd meriti podkreślił przy tym, że „niedopuszczalne jest odnoszenie dzisiejszej wiedzy i praktyki przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych, do wiedzy i praktyki w 2000 r. i czynienie na tej podstawie zarzutu oskarżonym, podobnie jak niedopuszczalne jest ocenianie ówczesnych decyzji gospodarczych przez pryzmat późniejszych doświadczeń”.

Mając na względzie powyższe uwagi, należy stwierdzić, że niezasadny jest zarzut obrazy przepisu art. 4 KPK, polegający na uwzględnieniu przez sąd jedynie okoliczności korzystnych dla oskarżonych, a nieuwzględnieniu okoliczności dla nich niekorzystnych, zawartych w opiniach biegłych, gdyż według apelacji, wszystkie opinie zawierały bowiem oceny i wnioski niekorzystne dla oskarżonych.

3. Apelacja w znacznej części dotyczy przeprowadzonej przez sąd oceny dowodów, której zarzuca się dowolność. Według apelującego „nie można się zgodzić ze stanowiskiem, że przeprowadzone na rozprawie dowody nie wykazały, że oskarżeni podejmując działania opisane w akcie oskarżenia nadużyli udzielonych im uprawnień lub nie dopełnili ciążących na nich obowiązków”. „Transakcje nabycia lub objęcia udziałów w spółkach (...), a także pożyczki udzielone tym podmiotom oraz sp. (...) przez sp. (...), biegli ocenili jako nie ekwiwalentne, nieefektywne, niemające uzasadnienia ekonomicznego i nie rokujące uzyskania korzyści ekonomicznych z zaangażowanych w nie środków. Transakcje te doprowadziły do pomniejszenia majątku sp. (...) i w konsekwencji do złożenia wniosku o ogłoszenie jej upadłości”. „Biegły E. W. ocenił wartość nabywanych za wielomilionowe kwoty udziałów i akcji sp. (...), na zerową. Wskazał, że niewykonanie audytu lub inwestowanie w zakup akcji, bez należytego uprzedniego przygotowania, stanowiło podejmowanie najwyższego ryzyka, a tym samym naruszenie reguł obowiązujących w takich sytuacjach w obrocie gospodarczym”.

Zważyć zatem należy, że według sądu a quo bezspornym jest zawarcie opisanych w akcie oskarżenia umów, ich treść oraz udział oskarżonych w podejmowaniu uchwał związanych z zawarciem tych umów oraz ich realizowaniem przez Zarząd i Radę Nadzorczą sp. (...). Sąd dał wiarę oskarżonym, że Zarząd i Rada Nadzorcza sp. (...) nie zlecały podmiotowi zewnętrznemu wyceny udziałów w spółkach (...), ani też oceny ryzyka inwestycji związanych z nabyciem tych udziałów. Sąd dał wiarę oskarżonym, że kwoty do zapłaty za udziały wymienionych spółek i wartość inwestycji uzgodnili wcześniej ze zbywcą oskarżeni M. L. (1) i S. O.. Jako wiarygodne sąd ocenił też wyjaśnienia oskarżonych, że członkowie Zarządu i Rady nadzorczej sp. (...), indywidualnie oraz na posiedzeniach organów spółki oszacowali, że planowane na wymienioną inwestycję kwoty są uzasadnione ekonomicznie i przyniosą zysk. Za wiarygodne uznał sąd także zeznania J. P., że członkowie Zarządu i Rady nadzorczej sp. (...) podejmowali decyzje z pełną świadomością, że są one obarczone znacznym ryzykiem, z uwagi na innowacyjny charakter branży, ale jednocześnie takie działania obarczone są znaczną stopą zwrotu.

Tym samym, sąd I instancji potwierdził sformułowane w uzasadnieniu aktu oskarżenia zarzuty o braku analizy przedinwestycyjnej planowanych przez sp. (...) przeprowadzonej przez podmiot zewnętrzny, obejmującej kondycję i warunki funkcjonowania spółek (...), wycenę przejmowanych przedsiębiorstw, audyt prawny, finansowy i podatkowy ww. spółek, biznesplan określający celowość inwestowania, górny pułap inwestycji oraz ekonomiczne skutki przedsięwzięcia.

Forsując w apelacji stanowisko i argumenty wyrażone wcześniej w uzasadnieniu aktu oskarżenia, skarżący nie odnosi się jednak do stanowiska sądu a quo, wyrażonego po przeprowadzeniu oceny dowodów ujawnionych na rozprawie. Sąd stwierdził bowiem, że w latach 2000 – 2001 nie było na rynku podmiotów, które byłyby w stanie wykonać rzetelną i miarodajną analizę finansową, zawierającą kompleksową ocenę zysków i strat planowanej inwestycji. Oskarżeni byli zaś w tej dziedzinie specjalistami i posiadali wieloletnie doświadczenie, a zatem kompetencje, by dokonać stosownego bilansu przedinwestycyjnego, lepiej niż ktokolwiek inny. Według sądu, nie było więc konieczności zlecenia wyceny przejmowanych spółek, gdyż członkowie Zarządu i Rady Nadzorczej sp. (...) posiadali wystarczającą wiedzę, aby samodzielnie dokonać właściwej oceny, tym bardziej, że brakowało podmiotu, który specjalizowałby się w takich analizach. W tym zakresie, za wiarygodne uznał sąd wyjaśnienia W. A., że posiadając wiedzę specjalistyczną z racji wykształcenia ekonomicznego oraz zdobytą przez wieloletnie doświadczenie, samodzielnie wykonał analizę, co do zasadności i opłacalności oraz stopnia ryzyka inwestycyjnego dotyczącą inwestycji sp. (...) w spółki (...), w celu przejęcia portalu (...). Za biegłym E. W. sąd zaś stwierdził, że w latach 1999 – 2001 identyfikacja, pomiar i ocena ryzyka inwestycyjnego nie odbywały się tak, jak to ma miejsce obecnie. Wymieniony biegły nie natrafił wszak na zwarte źródła informacji, które umożliwiałyby określić poziom ryzyka spółek internetowych na polskim rynku w latach 1999 – 2001.

W apelacji, poza oczywistymi stwierdzeniami, że „do obowiązków członków zarządu i rad nadzorczych spółek kapitałowych należy dbałość o majątek spółki, właściwe – zgodne z jej interesami wykorzystanie tego majątku i zabezpieczenie spółki przed utratą środków finansowych”, zaś „przed podjęciem decyzji gospodarczej, członkowie organów spółek kapitałowych powinni przedsięwziąć działania zmierzające do zminimalizowania towarzyszącego

im ryzyka”, brakuje wypowiedzi i argumentów odnoszących się do oceny dowodów przeprowadzonej przez sąd, a zwłaszcza do kwestii, dlaczego apelujący uważa ocenę sądu za dowolną.

Zważyć však należy, że przedmiotem oceny sądu były wszystkie przeprowadzone dowody ujawnione na rozprawie. Sąd ocenił dowody swobodnie, uwzględniając zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych poprzedzone zostało ujawnieniem w toku rozprawy głównego całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 KPK), a także było efektem rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych (art. 4 KPK) oraz zostało wyczerpująco i logicznie przedstawione w uzasadnieniu wyroku (art. 424 KPK). Stosownie do art. 424§1 pkt 1 KPK sąd a quo podał jakie fakty uznał za udowodnione, na jakich oparł się w tej mierze dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Wyjaśnił też podstawę prawną wyroku.

W apelacji stwierdza się również, że przedmiotem zarzutów aktu oskarżenia jest nabywanie bezwartościowych udziałów i akcji spółek (...). Niezrozumiałe jest zatem zainteresowanie sądu portalem (...) i jego wartością. W tej kwestii należy zauważyć, że lektura uzasadnienia aktu oskarżenia wskazuje, że oskarżyciel publiczny ocenił nabycie przez oskarżonych udziałów w spółkach (...) oraz pożyczki udzielone pierwszej z tych spółek, jako celu samego w sobie. Tymczasem, wymienione transakcje stanowiły środek do realizacji celu, w postaci nabycia portalu internetowego (...). Ze zgodnych wyjaśnień oskarżonych wynika, że w ówczesnych realiach nie było innej możliwości nabycia wymienionego portalu niż poprzez nabycie udziałów w rzeczonych spółkach. Stąd, zakup wymienionych walorów, jako cel bliższy, musi być oceniany przez pryzmat realizacji celu dalszego, tj. nabycia portalu (...). Wymienione okoliczności ujawniają uproszczony sposób myślenia oskarżyciela publicznego, ograniczający się do oceny czynności wyizolowanych z całości przedsięwzięcia. Trafnie więc zauważył sąd a quo, że oskarżyciel publiczny rozdzielając poszczególne decyzje inwestycyjne nie dostrzega, że są one ze sobą powiązane i wynikają z planu realizacji zawartych przez sp. (...) 26 kwietnia 2000 r. umów inwestycyjnych, mających na celu przejęcie portalu (...). Według sądu meriti, oskarżyciel publiczny nie uwzględnia też charakteru i celu pożyczek udzielonych przez sp. (...) spółce (...). Spółka (...) była wszak spółką zależną od sp. (...) i miała realizować cele wyznaczone przez spółkę dominującą. Pożyczki nie zostały zatem udzielone przypadkowemu podmiotowi, ale spółce zależnej, na zakup akcji spółki dominującej.

W apelacji akcentuje się również, że interes spółki jest podstawowym wyznacznikiem działalności jej zarządu. Interes spółki nie jest tożsamy z interesem akcjonariuszy czy udziałowców, zarządu czy rady nadzorczej bądź poszczególnych członków organów spółki. Obowiązkiem zarządców jest zaś dbać o interes spółki. Zważyć jednak należy, że osobowe i kapitałowe spółki handlowe mają korporacyjny charakter i stanowią prywatnoprawne zrzeszenie oparte na członkostwie wspólników. Interes spółki jest zatem determinowany przez osoby uprawnione do podejmowania decyzji korporacyjnych, a więc przez członków jej organów i wspólników. Wspólnicy spółki są jednocześnie dysponentami jej bytu prawnego, gdyż mogą w każdej chwili podjąć uchwałę o jej rozwiązaniu i likwidacji. Autonomiczny charakter spółki handlowej jako podmiotu prawa nie może więc uzasadniać wniosku, że również treść pojęcia interes spółki należy ustalać w sposób abstrakcyjny i autonomiczny, oderwany od interesów jej udziałowców, czy wręcz w przeciwstawieniu do ich interesu. Funkcją zbiegających się w spółce interesów wspólników i akcjonariuszy jest właśnie interes spółki. Spółka handlowa nie istnieje wszak sama dla siebie. Ekonomicznym sensem i celem jej bytu prawnego jest bowiem realizacja celów gospodarczych wspólników, którzy stanowią osobowy substrat spółki.

W konsekwencji, sąd a quo stwierdził, że akt oskarżenia oraz przeprowadzona rozprawa nie wykazały, aby oskarżeni podejmując działania opisane w zarzutach aktu oskarżenia nadużyli udzielonych im uprawnień lub niedopełniali ciążących na nich obowiązków wynikających ze sformalizowanych, jak i niesformalizowanych źródeł, tj. przez odwołanie się do zasad obowiązujących w obrocie gospodarczym, tym bardziej, że oskarżyciel publiczny nie wykazał na czym miało polegać niedopełnienie obowiązków i nadużycie uprawnień przez oskarżonych, czego nie uczynił również w apelacji.

4. Apelujący nie odnosi się również do oceny sądu pierwszej instancji dotyczącej zachowania oskarżonych wypełniającego elementy strony podmiotowej zarzucanych im przestępstw. Z wyjaśnień oskarżonych wynika wszak, że wszyscy oni uważali, że działają w zakresie posiadanych kompetencji i zawierają umowy korzystne dla sp. (...), które

przyniosą spółce korzyści finansowe. M. L. (1) wyjaśniał bowiem, że „szliśmy z duchem czasu. Wszyscy inwestowali w Internet. My także postanowiliśmy. Celem naszego działania była dywersyfikacja działalności sp. (...), a zakup udziałów spółek (...) miał poszerzyć dostęp do klientów. Byliśmy przekonani, że robimy dobrą transakcję”. W. O. (1) wyjaśnił, że „inwestycja była korzystna dla sp. (...) i dobrze zaplanowana. Gdyby sytuacja się powtórzyła, postąpiłbym tak samo, jak poprzednio. Na transakcjach straciłem cały majątek, który w najlepszym okresie wynosił 40 mln. zł. Nie byłem w stanie płacić czynszu za mieszkanie. Żyłem z opieki społecznej”. W. A. wyjaśnił, że „jako członek Rady Nadzorczej sp. (...), w czasie podejmowania decyzji miałem spójny, pozytywny obraz sytuacji ekonomicznej spółki. Moja analiza wskazywała, że sytuacja związana z przejęciem portalu internetowego (...) była obiecująca. Po pierwsze, uniezależnienie się od dużego ryzyka kursowego akcji, a w konsekwencji obniżenie ryzyka prowadzonej działalności gospodarczej. Po drugie, okres hossy na giełdzie, który wtedy miał miejsce. Inwestycje w spółki internetowe osiągały gigantyczne wyceny. Były więc dostępne dane dotyczące wysokiej rentowności inwestycji w portale internetowe. W wypadku rynków innowacyjnych, szczególnie duże zyski odnoszą zaś ci, którzy są pierwsi w dostarczeniu produktu na rynek. Inwestycja w portal (...) stwarzała takie szanse. Wysoka wycena portalu była oczywista. Po trzecie, sp. (...) oczekiwała wysokich marż z inwestycji w portal (...)”. S. W. (2) wyjaśnił, że „pożyczka udzielona sp. (...) służyła interesem sp. (...). Jej celem było zapewnienie płynności finansowej sp. (...), a przez to zminimalizowanie ryzyka utraty płynności przez całą grupę kapitałową. Pożyczka udzielona tej spółce miała charakter długoterminowy. Była postrzegana jako forma dofinansowania spółki zależnej. Obrazowo mówiąc, za pieniądze otrzymane od sp. (...), sp. (...) spłacała swoje zobowiązania. Z punktu widzenia zarządzania grupą kapitałową ma to taki sens ekonomiczny, jakby sp. (...) spłacała swoje zobowiązania”. J. C. wyjaśnił, że „celem inwestycji nie było nabywanie udziałów w sp. (...) i (...), ale przejęcie przedsiębiorstwa sp. (...), czyli portalu (...). Zamierzaliśmy przedsięwzięcie, które w tamtym czasie było innowacyjne”. M. T. wyjaśnił, że „prognozy analityków mówiły wyraźnie, że rynek spółek internetowych jest najbardziej obiecujący, a początkowy etap jego rozwoju traktowany był jako olbrzymia szansa na zyski. My również mieliśmy takie zdanie”. P. K. wyjaśnił zaś, że „brak inwestycji w portal można by traktować jako działanie na szkodę sp. (...)”.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu stanowczo też stwierdza, że „o bezzasadności zarzutów przedstawionych oskarżonym świadczy jednomyślność podejmowanych decyzji o udzieleniu pożyczek. Zwraca przy tym uwagę, że M. L. (1) i W. O. (1) posiadali po blisko 24% akcji, a S. W. (1) 7% akcji sp. (...). Fakty te wskazują, że oskarżeni nie chcieli i nie godzili się na wyrządzenie sp. (...) szkody. Byłoby to bowiem działanie na własną szkodę. Według sądu, taką ocenę zachowania oskarżonych potwierdza późniejsze zachowanie M. L. i W. O., którzy 30 czerwca 2000 r., a więc po prawie 6 miesiącach od udzielenia pożyczki sp. (...), nabyli udziały w tej spółce, płacąc za jeden udział o wartości nominalnej 100 zł – 1.061 zł, czyli łącznie za 2771 udziały – 2.940.031 zł. Bez znaczenia dla oceny zachowania wymienionych oskarżonych jest zawarta w apelacji uwaga, że nie zapłacili oni za nabyte udziały. Ważne jest bowiem, że postanowili zaangażować własne środki finansowe w udziały sp. (...).

W końcu Sąd Okręgowy stwierdza, że „ogólnoświatowe zjawisko określane mianem <pęknięcia bańki internetowej>, które miało miejsce w 2001 r. było nie do przewidzenia, nawet przy zachowaniu należytej staranności. Potwierdza to upadek wielu podmiotów gospodarczych oraz znaczne straty tych, którzy kierując się powstałym rynkiem spółek internetowych i wzrostem ich wartości, inwestowali w te spółki”.

W konsekwencji, sąd a quo uznał, że oskarżeni nie chcieli wyrządzić szkody majątkowej sp. (...), ani też nie przewidywali i nie godzili się na wyrządzenie spółce takiej szkody. Tymczasem oskarżyciel publiczny (także apelujący) zdają się nie zauważać, że Typ czynu zabronionego z art. 296§1 KK ma charakter umyślny. Zakłada to świadomość sprawcy wszystkich znamion tego typu oraz chęć jego realizacji lub co najmniej świadomość możliwości wypełnienia ustawowych znamion i godzenie się na to, że zachowanie sprawcy może stanowić realizację znamion wymienionego przestępstwa. Trafnie też wskazuje się, że przy ocenie elementów strony podmiotowej przestępstwa z art. 296§1 KK nie można stosować automatyzmu w tym znaczeniu, że skoro ewidentne jest niedopełnienie obowiązków lub nadużycie uprawnień, to tym samym ewidentne jest wystąpienie skutku, będącego następstwem wymienionych działań lub zaniechań (Zob. wyr. SN z 27.06.2001 r., V KKN 49/99, Lex nr 51678; wyr. SA w Lublinie z 27.11.2012 r., II AKA 245/12, Lex nr 1292671). W realiach niniejszej sprawy nie sposób przyjąć, że oskarżeni M. L., W. O., S. W., będąc

akcjonariuszami sp. (...) posiadającymi znaczny pakiet akcji, chcieli wyrządzić szkodę w tej spółce. Szkada w mieniu spółki „przekłada się” bowiem na wartość akcji, mając wpływ na jej zmniejszenie. Zmniejszenie wartości akcji spółki oznaczałoby zaś pomniejszenie majątku wymienionych oskarżonych. Trafnie więc sąd a quo stwierdził, że chęć wyrządzenia szkody w spółce (...) należałoby traktować, jako chęć pomniejszenia własnego majątku.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, należy więc zaakceptować ocenę Sądu pierwszej instancji o braku w zachowaniu wszystkich oskarżonych elementów strony podmiotowej zarzucanych im przestępstw.

Podsumowując powyższe uwagi należy stwierdzić, że sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, a formułowany w tym względzie zarzut apelacyjny jest niezasadny. Ustalenia faktyczne dokonane zostały na podstawie swobodnej oceny wszystkich dowodów przeprowadzonych w sprawie i ujawnionych na rozprawie, przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd rozważył przy tym zarówno okoliczności korzystne, jak i niekorzystne dla oskarżonego.

5. Niezasadny okazał się także zarzut obrazy przepisu art. 366§1 KPK i art. 167 KPK poprzez zaniechanie wezwania na rozprawę świadka M. O., przedstawiciela podmiotu, który nabył portal (...). Apelujący w tej kwestii podnosi, że oskarżycieli publiczny dostrzegając zainteresowanie sądu wartością portalu (...) ustalił podmiot, który w 2003 r. przejął domenę (...) i na rozprawie złożył wniosek o przesłuchanie wymienionego świadka. Sąd nie uwzględnił tego wniosku uznając, że zmierza on w oczywisty sposób do przedłużenia postępowania.

Odnosząc się do wymienionego zarzutu stwierdzić należy, że sąd prawidłowo odstąpił od przesłuchania wymienionego świadka. Przedmiotem postępowania jest wszak kwestia odpowiedzialności oskarżonych za działania podejmowane w latach 2000 – 2001. Dla karnoprawnego wartościowania zachowania oskarżonych znaczenia ma wartość wymienionego portalu w wymienionym okresie czasu, a nie w roku 2003. Dowód z zeznań wymienionego świadka był więc nieprzydatny dla rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu.

Podsumowując, zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.